

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Миколаївській області
Слідчий відділ

вул. Спаська, 40, м. Миколаїв, 54001, тел./факс (0512) 37-43-95
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_myk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001639

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

«31» березня 2026 року

місто Миколаїв

Слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Миколаївській області підполковник юстиції Камінський Денис Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, зареєстрованому 07.01.2026 у Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 22026150000000008 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ч. 4 ст. 22, ст. ст. 40, 42, 276-278 КПК України, повідомив:

Анкетні відомості особи, яка повідомляється про підозру:

Присяжнюк Іван Тимофійович, 19.10.1994 р.н., уродженець село Алкіно-2 Чишмінського району Республіки Башкортостан, РФ, громадянин російської федерації, росіянин, документований паспортом громадянина російської федерації серії 6115 № 912016, виданий 19.05.2015 уфмс росії по Рязанській області в м. Рязань, одружений, зареєстрований та проживає за адресою: пров. Шкільний, буд. 16, кв. 32, село Алкіно-2 Чишмінського району Республіки Башкортостан, РФ, який на момент вчинення кримінального правопорушення проходив військову службу у військовій частині 42091 (108-й гвардійський десантно-штурмовий Кубанський козацький орден Червоного прапору полк 7-ої гвардійської повітряно-десантної дивізії з дислокацією у м. Новоросійську), на посаді командира стрілецького взводу (снайперів), у військовому званні «гвардії капітан»

Зміст підозри:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного

збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань, іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ч. 1 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватої дії або бездіяльності. Відповідно забороняється піддавати осіб, зазначених у цій статті, жодній медичній процедурі, яка не вимагається за станом здоров'я зазначеної особи й не відповідає загальноприйнятим медичним нормам, що застосовуються за аналогічних, з медичної точки зору, обставин до громадян сторони, що проводить цю процедуру, які не позбавлені свободи в якій би то не було формі.

Відповідно до ч. 2 ст. 11 ДП I, забороняється піддавати таких осіб, навіть за їх згодою:

- а) фізичним каліцтвам;
- б) медичним чи науковим експериментам;
- в) видаленню тканин чи органів для пересадки; за винятком тих випадків, коли такі дії є виправданими згідно з умовами, передбаченими пунктом 1.

Відповідно до ст. 48 ДП I, для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні

завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й військові об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти військових об'єктів.

Згідно з ч. 1 ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – Четверта Женевська Конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1 ст. 27 Четвертої Женевської Конвенції, особи що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Відповідно до ч. 4 ст. 27 Четвертої Женевської Конвенції, сторони конфлікту повинні застосовувати до осіб, що перебувають під захистом, таких заходів контролю чи безпеки, які будуть визнані за необхідні під час ведення війни.

Відповідно до ст. 29 Четвертої Женевської Конвенції, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Відповідно до ст. 31 Четвертої Женевської Конвенції, жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Крім того, ст. 32 Четвертої Женевської Конвенції визначає, що високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ч. 1, 2 ст. 33 Четвертої Женевської Конвенції, жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Згідно з положеннями ст. 147 Четвертої Женевської Конвенції, до серйозних порушень, серед іншого, належать тортури, нелюдяне поведження, яке умисно спричиняє великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом.

Як вбачається з положень ст. 48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних

збройних конфліктів від 8 червня 1977 року (далі – ДП 1) для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й військові об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти військових об'єктів.

Відповідно до ч. 1 ст. 51 ДП I, цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з військовими операціями.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 ДП I, заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи військових органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;

а.3) тілесні покарання;

а.4) каліцтво;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Відповідно до п. «іі», ч. 2 (а) та п. «ххіі», ч. 2 (б) ст. 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду катування або нелюдське поводження, зґвалтування, чи будь-яка інша форма сексуального насильства, яка також становить грубе порушення Женевських конвенцій, є військовими злочинами.

Таким чином, з 24.02.2024 збройні формування російської федерації - регулярні з'єднання і підрозділи, підпорядковані міністерству оборони російської федерації, підрозділи та спеціальні формування, підпорядковані іншим силовим відомствам російської федерації, їхні радники, інструктори та іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, створені, підпорядковані, керовані та фінансовані російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації (надалі – збройні формування РФ), здійснювали військову агресію - наступ з території тимчасово окупованої АР Крим в напрямку Херсонської та Миколаївської областей.

У складі зазначених збройних формувань РФ, станом на 24.02.2022, проходив військову службу у військовій частині 42091 (108-й гвардійський десантно-штурмовий Кубанський козацький ордена Червоного прапора полк з дислокацією у м. Новоросійську 7-ої гвардійської повітряно-десантної дивізії), громадянин РФ, мешканець міста Ростов-на-Дону – на посаді командира стрілецького взводу (снайперів) Присяжнюк Іван Тимофійович, (використовуючи з метою конспірації позивний російською мовою - «Прометей»).

Відповідно до ст. ст. 152, 153 Статуту внутрішньої служби збройних сил російської федерації, затвердженого Указом Президента РФ від 10.11.2007

№ 1495, командир стрілецького взводу гв.капітан Присяжнюк І.Т. у мирний та військовий час відповідав: за постійну бойову готовність взводу та успішне виконання бойових задач взводом; за бойову підготовку; виховання; військову дисципліну, морально-політичний та психологічний стан підлеглого особового складу, безпеку військової служби; за підтримку внутрішнього порядку у взводі; за стан і збереження озброєння, військової техніки та іншого військового майна взводу; за ведення взводного господарства. Він підпорядковується командирі роти та являється начальником всього особового складу взводу.

Крім того, гв.капітан Присяжнюк І.Т. являвся безпосереднім організатором навчання та повсякденного виховання особового складу. Він зобов'язаний:

- знати військове звання, прізвище, національність, строк служби, займану посаду та спеціальність, сімейний стан, ділові, морально-політичні та психологічні якості та особливості всіх військовослужбовців взводу, постійно проводити з ними індивідуальну роботу з військового виховання;

- організовувати розміщення особового складу, підтримувати внутрішній порядок та військову дисципліну у взводі; слідкувати за зовнішнім виглядом та стройовою виправкою підлеглих йому військовослужбовців, за виконання ними правил носіння військової форми одягу;

- організовувати підготовку осіб, які призначаються в добовий наряд та контролювати несення ними служби;

- підводити щотижнево підсумки бойової підготовки взводу, стану військової дисципліни і внутрішнього порядку, внутрішньої та караульної служби, а також безпеки військової служби;

- організовувати своєчасне отримання, правильну експлуатацію та ремонт озброєння, військової техніки та іншого військового майна взводу; перевіряти не рідше одного разу на місяць їх наявність, стан та облік;

- вести облік особового складу взводу, завжди точно знати його чисельність за списком, в наявності та розході, наявність, стан озброєння, військової техніки та іншого військового майна у взводі.

Проте, гв.капітан Присяжнюк І.Т., усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, діючи умисно, протиправно, з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, за попередньою змовою з нествановленими військовослужбовцями ЗС РФ, порушив закони та звичаї війни за наступних обставин.

Так, в ході активних бойових дій, збройні формування РФ рухались у напрямку міста Николаєва та забезпечували подолання супротиву військ України на території Николаївської області.

За результатами військових дій, в період з 18 березня 2022 року до 10 листопада 2022 року військовослужбовці ЗС РФ, у тому числі: військової частини 74814 (205-а окрема мотострілкова козацька бригада Сухопутних військ ЗС РФ у складі 49-ої загальновійськової армії Південного

військового округу, із дислокацією у м. Будьонновськ Ставропольського краю) та військової частини 42091 (108-й десантно-штурмовий полк 7-а десантно-штурмова дивізія 58-а загальновійськова армія Південного військового округу з дислокацією у м. Новоросійськ), здійснювали незаконну окупацію села Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області.

При цьому, Присяжнюк І.Т., обіймаючи посаду командира взводу, був єдиним командиром (начальником) за посадою та військовим званням для всього особового складу взводу, який починаючи з 18 березня 2022 року дислокувався у селі Новопетрівка.

Таким чином, за офіційною посадою у військовій частині та покладеними обов'язками, повнотою влади та організаційно-розпорядчих обов'язків Присяжнюк І.Т. мав фактичну можливість забезпечувати виконання своїх наказів підлеглими.

Так, Присяжнюк І.Т., використовуючи своє службове становище та підлеглий особовий склад взводу, використовуючи ситуацію збройного конфлікту, військової присутності ворожих сил серед цивільного населення, порушення звичайного укладу життя, погрози застосування фізичного насильства, проведення допитів та обшуків, обстановку страху та відчаю серед населення, фактично створив у селі обстановку примусового середовища, яка унеможлиблювала будь-який фізичний опір з боку потерпілих та створювала в їх психологічному уявленні можливість реального та фактичного застосування до них будь-яких форм насильства.

Військовослужбовці ЗС РФ, починаючи з 18 березня 2022 року до 10 листопада 2022 року, повністю контролювали територію села Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, де розміщували військову техніку, безперешкодно пересувалися вулицями, користувалися майном місцевих жителів, діючи з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, спілкувались з ними, залякували їх та погрожували фізичною розправою, контролювали їх переміщення в межах населеного пункту, проводили рейди по домоволодіннях, де на той час проживали місцеві жителі, серед яких мешканець села, громадяни України [REDACTED], 2003 р.н.

Зазначений громадянин на момент події у складі Збройних Сил чи інших військових формувань України не перебував, жодної зброї не мав, участі у бойових діях не брав, був одягнений у цивільний одяг, тобто був цивільною особою, а отже перебував під захистом «Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни» та інших законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Незважаючи на це, з метою виконання поставлених командуванням збройних формувань РФ завдань, у порушення вимог законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у період з 18 березня 2022 року

військовослужбовець збройних формувань РФ Присяжнюк І.Т. та інші невідомі на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовці збройних формувань РФ, вчиняли дії, направлені на пошук та незаконне затримання з метою застосування заборонених міжнародними нормативними актами методів фізичного та психологічного примусу щодо осіб – місцевих мешканців села Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, які, на думку Присяжнюка І.Т. та інших, мали відношення до вчинення дій, на користь Збройних сил України та інших військових формувань України.

Так, 21 березня 2022 року, у після обідній час, невідомі досудовим розслідуванням група військовослужбовців ЗС РФ кількістю не менш 6-ти осіб, пересуваючись на двох цивільних автомобілях вулицями села Новопетрівка, діючи з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, діючи за попередньою змовою групою осіб, зупинили по вулиці Центральній [REDACTED], який в цей час слідував від будинку своєї бабусі додому. Перевіривши документи та зміст листування у месенджерах телефону [REDACTED], військовослужбовці ЗС РФ безпідставно звинуватили останнього у вчиненні дій, нібито з передачі інформації на користь Збройних Сил України, після чого один із невідомих військовослужбовців ЗС РФ наніс один сильний удар кулаком по голові [REDACTED], завдавши сильного фізичного болю та страждань, після чого останнього примусово помістили на заднє сидіння салону автомобіля марки «Нива» та забрали його мобільний телефон марки Xiaomi Redmi Note 9.

В подальшому, [REDACTED] було доставлено на вищевказаному автомобілі у лісосмугу на в'їзді у село Новопетрівка, де перебувала група невідомих досудовим розслідуванням військовослужбовців ЗС РФ кількістю не менш 25-ти осіб, які виконували завдання з вогневого контролю та утримання мосту через штучний канал річки Інгулець, з метою запобігання визволенню Збройними Силами України населеного пункту від окупації.

Тоді ж, невідомі військовослужбовці збройних формувань РФ, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, діючи умисно та безпідставно, зв'язали [REDACTED] руки та ноги та наносили численні удари в область голови, тулубу та кінцівок, із використанням прикладу автомату, тим самим заподіявши потерпілому **фізичні страждання**, а також примушували тримати у руках гранату без запобіжного кільця, імітували відрізання ножом вух, імітували відрізання голови ножом, що також супроводжувалось погрозами вбивством, завдавши тим самим потерпілому **психологічних страждань**, тобто здійснюючи тим самим його **катування** (жорстоке поводження з цивільним населенням), тобто порушили вимоги ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської конвенції та підпункту а. 2 пункту «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1, що відповідно до п. «іі» ч. 2 (а), ст. 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду є воєнним злочином.

Продовжуючи свої протиправні дії, невідомі військовослужбовці збройних формувань РФ у складі тих же трьох осіб, які незаконно затримали

██████████, доставили останнього на автомобілі марки «Нива» в іншу лісосмугу на в'їзді у село Новопетрівка, яка використовувалась у вигляді умовного «штабу» підрозділу військової частини, який окупував село Новопетрівка та в якому вже перебував командир стрілецького взводу (снайперів) військової частині 42091 Присяжнюк Іван Тимофійович, (використовуючи з метою конспірації позивний російською мовою - «Прометей»). При цьому, у володінні Присяжнюка І.Т. вже знаходився відібраний раніше у ██████████ мобільний телефон марки Xiaomi Redmi Note 9, а присутні військовослужбовці ЗС РФ та ті, які доставили ██████████ звертались до Присяжнюка І.Т. дотримуючись відносин підлеглості та доповідали йому про нібито вчинення дій ██████████ на користь ЗС України.

За таких обставин, події від початку затримання ██████████, застосування до нього катування, у формі фізичного та психічного насильства, заволодіння його майном, до моменту доставки потерпілого до Присяжнюка І.Т., свідчать про наявність єдиного злочинного умислу у підлеглих військовослужбовців ЗС РФ та з відому їх командира взводу – гв.капітана Присяжнюка І.Т. на вчинення таких дій щодо ██████████

Знаходячись в зазначеній локації у лісосмузі у селі Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, 21.03.2022 року, в після обідній час, гв.капітан Присяжнюк І.Т., діючи за попередньою змовою групою осіб, продовжуючи катування потерпілого, віддав розпорядження невстановленим військовослужбовцям ЗМ РФ поставити ██████████ перед ним на коліна та завдав два сильних удари кулаком в обличчя, тим самим заподіявши потерпілому **фізичні страждання**. Зазначені дії Присяжнюка І.Т. супроводжувались образами, приниженням честі та гідності ██████████ та виказуванням погроз вбивства потерпілого, тим самим завдавши потерпілому **психологічних страждань**, тобто здійснюючи тим самим його катування (жорстоке поводження з цивільним населенням), тобто порушили вимоги ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської конвенції та підпункту а. 2 пункту «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1, що відповідно до п. «іі» ч. 2 (а), ст. 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду є воєнним злочином.

Продовжуючи реалізацію злочинного умислу, спрямованого на отримання інформації на користь окупаційних військ, 21.03.2022 року в після обідній час (точний час в ході досудового розслідування не встановлено), перебуваючи разом з іншими невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ в зазначеній лісосмузі у селі Новопетрівка Широківської сільської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, Присяжнюк І.Т., будучи озброєним вогнепальною зброєю, діючи умисно, після застосування фізичного насильства до потерпілого ██████████, наказав останньому підвестися та перебувати поряд з ним. Усвідомлюючи, що ██████████ є цивільною особою та буде підкорюватись будь-яким вимогам внаслідок обстановки, що склалася, і буде змушений підкорятись висунутим вимогам, Присяжнюк І.Т.,

діючи в порушення вимог ч. 2 ст. 27 Четвертої Женевської конвенції, ст. 75 (2) е (b), ст. 76 (1) ДП І, висловив намір вчинити насильницькі дії сексуального характеру із застосуванням предметів, що принижують людську гідність та створюють загрозу заподіяння тілесних ушкоджень, а саме колючого дроту та металевої трубки.

Незважаючи на прохання [REDACTED] не робити цього, Присяжнюк І.Т., продовжуючи свій злочинний умисел шляхом вчинення насильницьких дій сексуального характеру, в порушення вимог ч. 2 ст. 27 Четвертої Женевської конвенції, ст. 75 (2) е (b), ст. 76 (1) ДП І, підійшовши до потерпілого та почав стягувати з нього штани зі спідньою білизною, при цьому стискаючи рукою оголені сідниці потерпілого. Ці дії тривали декілька хвилин, що завдало потерпілому страждання (моральну шкоду) та призвело до наявних змін в емоційному стані, індивідуально-психологічних проявах, які перешкоджають активному соціальному функціонуванню.

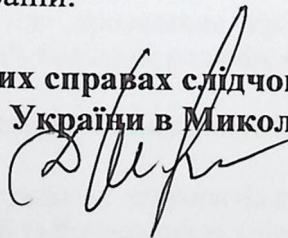
У подальшому, не реалізувавши своєї мети, Присяжнюк І.Т. віддав наказ невстановленим військовослужбовцям ЗС РФ вивести потерпілого з території лісосмуги та направити його до місця проживання.

Таким чином, Присяжнюк І.Т. діючи умисно, в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, своїми злочинними діями спричинив [REDACTED] моральні страждання, тобто вчинив дії, які виразились в жорстокому поводженні з цивільним населенням, а саме сексуальне насильство у формі погрози зґвалтування, чим порушив вимоги ч. 2 ст. 27 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, а також ст. 75 (2) е (b), ст. 76 (1) Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 8 червня 1977 року, що відповідно до п. «ххii» ч. 2 (b), ст. 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду є воєнним злочином.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність:

За такого, Присяжнюк Іван Тимофійович обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу
Управління служби безпеки України в Миколаївській області
підполковник юстиції

Денис КАМІНСЬКИЙ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор групи прокурорів у кримінальному провадженні

№ 22026150000000008 –

Начальник відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Миколаївської обласної прокуратури

 Дмитро ШАЛАБОДА

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру мені вручено.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

«__» год. «__» хв. «__» _____ 202__ року

Окрім того, підозрюваному роз'яснені його процесуальні права та обов'язки, передбачені ст.42 КПК України, а саме що він має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діяч; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове

розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Права та обов'язки підозрюваного мені повідомлені, їх зміст роз'яснений та зрозумілий. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав о «__» год. «__» хвилин «__» _____ 202__ року.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

Права підозрюваного роз'яснив, пам'ятку вручив:

